

Platforma za sudjelovanje djece

ZAJEDNO ZA DOBROBIT

Doznajte više o studijskom posjetu Berlinu

16.–18. travnja 2026.

OKUPILI SMO SE U BERLINU

Studijski posjet Berlinu pod nazivom **Zajedno za dobrobit** okupio je 16 mladih iz više država članica koje sudjeluju u platformi EU-a za sudjelovanje djece. U Veleposlanstvu djece, koje vodi organizacija SOS Dječja sela, proveli smo dva dana istražujući kako djeci pružiti sigurnost, potporu i prilike da iznesu svoja mišljenja i zatraže pomoć. Poanta nije bila samo promišljati o tim temama, nego razviti konkretne preporuke za odrasle i donositelje odluka.

ČIME SMO SE BAVILI NA STUDIJSKOM POSJETU?

Glavna tema našeg studijskog posjeta bila je **dobrobit**: kako postići da se djeca osjećaju zaštićeno, poštovano i uključeno te kako možemo unaprijediti naše sustave za potporu. Sudjelovali smo u raznim aktivnostima, slušali predavanja, proučili primjere iz drugih zemalja, podijelili vlastita iskustva i zatim svoje ideje pretvorili u preporuke za odrasle i donositelje odluka.

Posjet je imao dva dijela:

Prvi dan

upoznavanje, razmjena ideja i rasprava o tome kako djeca doživljavaju potporu

Drugi dan

pretvaranje naših ideja u prijedloge, poruke i preporuke za politike i praksu

KAKO JE POSJET ZAPOČEO?

Prvi dan započeo je s kratkim druženjem kako bi se svi osjećali ugodno, dobrodošlo i spremno za sudjelovanje. U uvodnom govoru djecu su pozdravile **Ayata** i **Helene**, članice dječjeg vijeća Platforme, i inspirativnim riječima objasnile zašto su bitna stajališta mladih važne i zašto mentalno zdravlje i dobrobit djece treba shvatiti ozbiljno.

Astrid Brandl, glavna izvršna direktorica SOS Dječjih sela u Njemačkoj, je u dobrodošlici naglasila da je za SOS sudjelovanje i dobrobit djece u prvom planu. Opisala je kako je preko Veleposlanstva djece u Njemačkoj SOS kreirao fizički prostor u kojem djeca i mladi mogu razgovarati o svojim brigama i prenijeti ih svijetu.

Marie-Cécile Rouillon, koordinatorica Europske komisije za prava djeteta, ukazala je na važan rad Europske komisije u području mentalnog zdravlja, koji uključuje projekte povezane sa zdravstvenim uslugama, zaštitom na internetu i pravima djece. Istaknula je i da je studijski posjet važna prilika za upoznavanje situacije u dru-

gim zemljama i raspravu o tome što još treba poboljšati i u konačnici kako kroz preporuke te ideje pretvoriti u stvarnost.

Zahid, bivši član **SOS Dječjih sela i Vijeća mladih**, napomenuo je da je Veleposlanstvo djece bitan prostor za mlade jer tu mogu iznijeti svoja mišljenja i raspravljati o temama koje su im važne, a koje čak mogu promicati zahvaljujući političkim peticijama, kao što je bio slučaj u primjeru koji je Zahid podijelio kasnije tog dana.

„Zahtijevamo da se naša mišljenja uvažavaju – želim vidjeti politike za pomoć djeci koje se temelje na preporukama koje ćemo danas ovdje donijeti.” - David, Portugal

ŠTO SMO NAUČILI O POTPORI?

Najvažniji događaj prvog dana bila je rasprava **Kako funkcionira potpora?**, koju je vodila **Helene Wittek**, osnivačica i sudirektorica organizacije [Dare2Care:Zajedno za mentalno i socijalno jake škole](#). Proučili smo kako nastaje stres, kako razumjeti emocije i koje su strategije korisne za brigu o sebi i suočavanje s problemima. Dotakli smo se i načina na koje škole mogu doprinijeti dobrobiti učenika.

Helene nam je na modelu „kante za stres” pojasnila kako stres raste i zašto je bitno potražiti pomoć prije nego što se prelije preko ruba. Aktivnosti kao što su mjerenje raspoloženja i vježbe brige o sebi potakle su nas na razgovor o osjećajima, stresu i metodama rješavanja različitih problema. Helene je napomenula da se u školama koje brinu o psihološkom i socijalnom razvoju svojih učenika svi uključeni zajedno zalažu za promicanje emocionalnog odgoja, komunikacije, empatije, kontrole stresa i uzajamne potpore i na taj način čine škole sigurnim mjestom.

Imali smo i tiho **vrijeme za promišljanje** pod vodstvom stručnjakinje za mlade **Adriyane Vasheve** u kojem je svatko za sebe crtao i pisao pjesme ili poruke o onome što ih se najviše dojmilo. To je bila prilika da u miru razmislimo o svojim osjećajima i odaberemo one o kojima želimo nastaviti raspravljati u ostatku dana.

ŠTO SMO NAUČILI O UZAJAMNOJ POTPORI I STAJALIŠTIMA MLADIH?

Rasprava koje je okupila najviše sudionika bila je **Uzajamna potpora: program SOS za mentalno zdravlje mladih** koju je koordinirao **Lucas Meinecke**. Razgovarali smo o načinima i granicama uzajamne potpore među mladima. Poruka je bila jasna: odrasli su odgovorni za pružanje pomoći djeci, ne djeca sama. Mladi nisu psihoterapeuti, ali se međusobno mogu bolje razumjeti i pomoći jedni drugima u povezivanju s odraslim osobama od povjerenja ili stručnjacima. U aktivnostima i raspravama promišljali smo o stresu, strategijama suočavanja i načinima na koje škole mogu pružiti sigurnost i potporu.

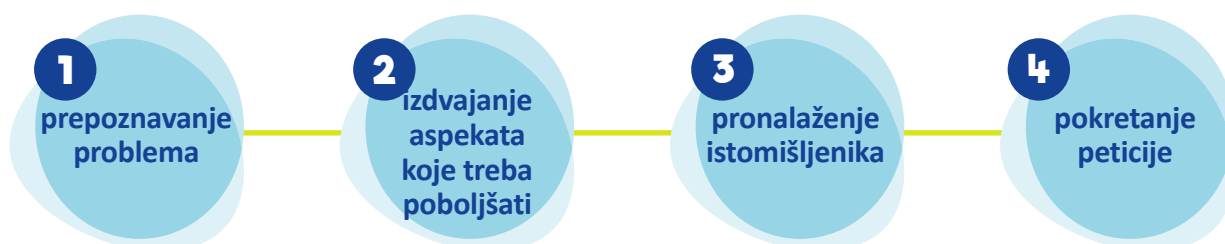

U popodnevnom dijelu odslušali smo predavanje koje su vodili **Zahid** i **Eliot** iz Vijeća za djecu i mlade organizacije SOS Dječja sela Njemačke.

Pokazali su nam primjer **inicijative mladih u Njemačkoj** koja je rezultirala **političkom peticijom za zaštitu mentalnog zdravlja i pristupačnost psihoterapije**.

Utvdili smo glavne korake:

Ispitali smo i kako sve mladi mogu pridonijeti: od skretanja pozornosti na probleme na društvenim mrežama, preko prikupljanja potpisa pa do pronalaženja osoba i organizacijama koje se mogu zalagati za njihov cilj. Vidjeti na konkretnom primjeru kako mladi pretvaraju brige u rješenja bilo je iznimno korisno.

KAKO SMO IDEJE PRETVORILI U „POTPORNI ZID“?

Na kraju prvog dana zajedno smo izradili „**potporni zid**“ i ideje za **prevenciju** i **pomoć** podijelili u kategorije. Na zidu smo naznačili vrste potpore koje se već primjenjuju i one koje nedostaju.

Utvdili smo da pomažu:	Utvdili smo da još uvijek nedostaju:
<ul style="list-style-type: none"> • prijateljstva, uzajamna potpora i odrasle osobe od povjerenja • potpora u obitelji i zdravo okruženje kod kuće • hobiji, aktivnosti na otvorenom i sigurni prostori • psihoterapija, dežurne telefonske linije za hitne slučajeve i mjesta za razgovor bez osuđivanja	<ul style="list-style-type: none"> • kvalitetniji emocionalni odgoj i izgradnja empatije i samopouzdanja • destigmatizacija problema mentalnog zdravlja • pristupačnija i profesionalnija potpora • direktnija komunikacija, sigurni prostori i pouzdanija potpora

Te smo ideje povezali s okruženjima u kojima bi se trebale primjenjivati, kao što su škole, obitelji, zdravstvene i socijalne službe, vlade, organizacije mladih i internetske platforme.

ŠTO SMO NAUČILI IZ PRIMJERA DRUGIH ZEMALJA?

Drugi dan otvorila je aktivnost pod nazivom **Kako zemlje podupiru mentalno zdravlje djece – Što mi mislimo?** Prošetali smo se štandovima raznih zemalja i proučili načine na koje se potpora može pružiti u praksi. Na svakom štandu razgovarali smo s izlagačima i utvdili što je korisno, što nedostaje i koje ideje treba dodatno istražiti.

Svaka zemlja ponudila je drugačiju perspektivu:

Cipar – Maria Peyioti, predsjednica parlamentarnog odbora, izložila je: „Stajališta mladih pomažu oblikovati budućnost“. Doznali smo kako djeca i mladi mogu oblikovati politike, sastati se s državnim tijelima i izraziti svoje mišljenje putem potpornih skupina, telefonskih linija za pomoć i drugih struktura za potporu.

Poljska – Łucja Dorota i Zuzanna, dvije srednjoškolke, predstavile su „3Lab: laboratorij za inovacije u radnom okruženju”. Pokazali su nam zajednički prostor u kojem se učenici bave temama koje su im važne, uključujući borbu protiv digitalnih dezinformacija, sigurnost na internetu i uzajamnu potporu za stres u školi.

Španjolska – Olalla García Pineda, savjetnica za mentalno zdravlje, predstavila je dokument „Dobrobit i mentalno zdravlje djece i mladih kao prioriteta”. Spoznali smo važnost preventivne potpore i suradnje odraslih u pružanju pouzdane i djelotvorne potpore djeci.

Rumunjska – Valeria Ungur, stručna suradnica u školi i klinička psihoterapeutkinja, predstavila je „Politike i resursi za sigurne i poticajne škole”. Objasnila je kako škole mogu sudjelovati u emocionalnom odgoju, preventivnoj potpori i razvoju samosvijesti djece te pridonijeti poticanju suradnje među odraslima.

© European Union

© European Union

© European Union

Zahvaljujući toj razmjeni mišljenja i iskustava uvidjeli smo različite načine na koje se zemlje suočavaju sa sličnim pitanjima, uključujući:

kako povećati sigurnost u školama

kako omogućiti djelotvornu potporu

kako uzeti u obzir perspektive djece

kako izgraditi sustave koji su prilagođeni potrebama djece

ŠTO SMATRAMO NAJVAŽNIJIM?

Na temelju ideja s potpornog zida i štanova zemalja, zajedno smo odabrali teme koje smo odlučili konkretizirati u preporuke za odrasle i donositelje odluka.

Odabrane su četiri ključne teme:

pristupačna psihoterapija

destigmatizacija problema mentalnog zdravlja

emocionalna inteligencija

potpora u obitelji

„Lako je zanemariti mišljenja djece pozivajući se na njihovu nezrelost i neiskustvo, ali ponekad ih treba saslušati, ozbiljno shvatiti njihova mišljenja i vjerovati da oni najbolje znaju što im je potrebno.” - Eliot, Njemačka

ŠTO SMO PREDLOŽILI?

U laboratoriju za politike svoje ideje pretvorili smo u stvarne preporuke za odrasle i donositelje odluka. Radili smo u skupinama prema prioritarnim temama i izradili kartice politika.

Za svaku temu iznesene su četiri konkretne preporuke.

1. Pristupačna terapija

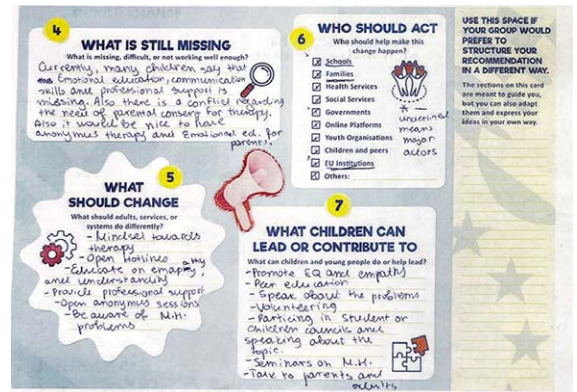
- Psihoterapija bi trebala biti pristupačnija, pravovremena, dostupna u školama i besplatna kad god je moguće.
- **Istaknuli smo** manjak stručnjaka, emocionalnog odgoja i roditeljske potpore.
- **Pozvali smo na** više ulaganja, bližu suradnju među službama i jasnije informacije o dostupnoj potpori.
- **Djeca mogu pridonijeti** izražavanjem mišljenja, skretanjem pozornosti na probleme i pokretanjem peticija.

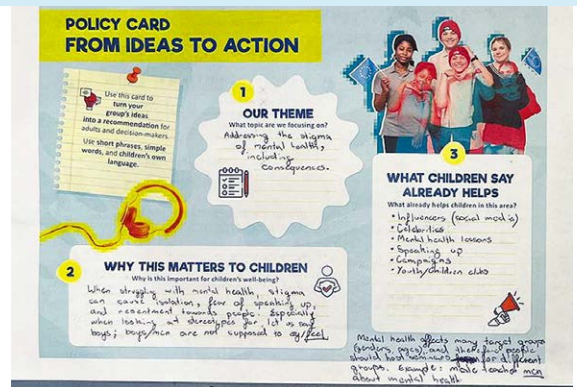
2. Emocionalna inteligencija

- Emocionalna inteligencija pomaže u suočavanju sa stresom i osjećajima te razvija empatiju i komunikacijske vještine.
- **Istaknuli smo** važnost dežurnih telefonskih linija za hitne slučajeve, zdravog okruženja kod kuće, psihoterapije i sigurnih prostora.
- **Pozvali smo** na kvalitetniji emocionalni odgoj i stručnu potporu te rad na unapređenju komunikacijskih vještina. Ukazali smo i na potrebu za većom empatijom i razumijevanjem, uspostavom dežurnih telefonskih linija i anonimne potpore te boljom informiranosti o problemima u području mentalnog zdravlja.
- **Djeca mogu pridonijeti** promicanjem empatije, izražavanjem mišljenja i sudjelovanjem u skupinama i vijećima mladih.

3. Destigmatizacija problema mentalnog zdravlja

- Stigmatizacija može stvoriti strah, šutnju i osuđivanje, posebno kad stereotipi diktiraju kako se djeca trebaju ponašati.
- **Istaknuli smo** da metode kao što su edukacije, kampanje, klubovi za mlade i javne osobe koje promiču važnost mentalnog zdravlja znatno pomažu.
- **Pozvali smo** na više razumijevanja među odraslima, edukaciju nastavnika i programe za odrasle. Napomenuli smo i važnost boljeg izražavanja, veće obzirnosti robnih marki i javnih osoba te pažljivije upotrebe društvenih medija.
- **Djeca mogu pridonijeti** sudjelovanjem u inicijativama mladih i aktivnostima u kojima dijele svoja mišljenja.

4. Potpora u obitelji

- Potpora u obitelji je ključna jer roditelji svojim ponašanjem i primjerom utječu na djecu.
- **Istaknuli smo** da određeni oblici potpore već postoje, kao što su školski obroci, SOS kampanje i sigurni prostori.
- **Pozvali smo** na veću empatiju, izravniju potporu obiteljima i direktnije načine traženja pomoći. Zatražili smo i jačanje potpore roditeljima, smanjenje nastavnog pritiska za učenike (kako bi provodili više vremena s obiteljima) i uspostavu linije za hitne slučajeve u obitelji.
- **Djeca mogu pridonijeti** tako da se međusobno poštuju i odnose s više obzira i empatije.

KOJI SU NAJVAŽNIJI ZAKLJUČCI?

Na kraju drugog dana objedinili smo **kartice politika** u zaključni dokument **Zajednička poruka iz Berlina** i razmijenili ideje i dojmove kako bismo ga dodatno ojačali. U toj finalnoj fazi uočili smo brojne dodirne točke tema koje smo obradili.

Pristupačnost psihoterapije, emocionalna inteligencija, stigmatizacija i potpora u obitelji nisu izolirani problemi – isprepleteni su i potrebna su zajednička rješenja.

Jasno smo dali do znanja da ne želimo da odrasli samostalno popravljaju situaciju. I mi moramo biti dio rješenja tako što skrećemo pozornost na probleme, međusobno se podupiremo, izražavamo svoja stajališta i tako oblikujemo sustave prilagođenije nama.

Odnosi s odraslima i međusobno povjerenje je važno

Potpora bi trebala biti dostupnija i pouzdanija

Doprinos škole je važan, ali nedovoljan

Djeca trebaju biti aktivni sudionici donošenja odluka

Sustavi za potporu su najdjelotvorniji kada svi uključeni surađuju

KOJI SU SLJEDEĆI KORACI?

Preporuke koje smo sastavili u Berlinu koristit će se u radu:

- mreže za prava djece
- stručnih skupina za mentalno zdravlje i blagostanje u školi
- na Strategiji EU-a o pravima djeteta.

Iako je studijski posjet završio, **naše ideje se nastavljaju**.

Imam poruku za sve političare i cijeli svijet: ulažite više u mlade i pobrinite se da budemo zaštićeni i da imamo sve što nam je potrebno. A svoj djeci i tinejdžerima: ne odustajte – vaši glasovi odjekuju! Njegujte svoju znatiželju, uživajte u životu i budite ponosni na svoju jedinstvenost. Na dobrom ste putu!

-Ayata, Njemačka

#EUChildParticipation